

סוד כמס ומאה שערים מתגלה לראשונה:

עמרים בלוי מתגרש!

צריך היה להתחתן עם אשה כזאת משכילה, שלמדה באוניברסיטה. והיא גם סופרת. אפילו היתה יהודיה גמורה — לא צריך היה להתחתן איתה!"

כל העניין הזה התחיל כי עמרם קיבל עזת אחיותל מאהרון קצנבוים, שהוא פיתה אותו להתחתן איתה והוא היה לו ליועץ רע. לנו אין יותר כל עסקים איתו. אנחנו לא מדברים איתו."

על פרטי ההתעללויות לא הגיב שיינברגר בטענו שאין הדברים ידועים לו כלל. הגיורת חבושת המספחת הלבנה לראשה היתה עסוקה בגיהוץ בגדיו של אלופה הרב. היא לא הסכימה לומר דבר. אך תוך זמן קצר יתברר במי יבחר עמרם בלוי: בגיורת שלו או בשכונה שלו.

"הגיורת" (בשחור שניה משמאל) בנשואי בנו של בלוי, או אני —

עמרם בלוי (שמאל) אצו השכונה

ליט, או אני — או השכונה." עתה נמצאת ההכרעה בידי של עמרם בלוי: או להישאר בבתי אונגרים ולהפסיד את רעייתו — או לצאת ממאה-שערים ולעבור לשכונה מרוחקת מחסידי הקנאים.

★ ★ ★

מרם בלוי סרב לענות לשאלת כתב העולם הזה כיצד מתכונן הוא להכריע. הוא רק אמר: "אין אני רוצה שהעולם הזה יכתוב עלי או רגן עלי."

אני רק יכול לומר שיפה שעה אחת של תשובה בעולם הזה — מכל חיי עולם הבא. בקשר לגירושים — אינני מוכן לומר דבר. אנחנו מנדים ומחרימים את עמרם בלוי, אמר יוסף שיינברגר, כעסקני העדה, המכיר נה בתואר שרהחוק של נטורי-קרתא: המכיר

"מנחיה ורב גדול בעמרם, לא

פני כשנתיים נשא עמרם בלוי, מג' הגם הישיש של נטורי-קרתא, את רות בן-דוד, הגיורת הצרפתייה, שהתפרסמה כא שר סיעה בהכרחת יוסליה שוחמבר. בעולם כולו כתבו העיתונים אודות נישור איהם של בני הווג המופלא.

ועתה עומדים השניים בפני גירושים. ובאם הם לא יצליחו לעמוד בגל השיטנה וההתעללות שפוגע בהם בנפן האחרון — יבוא הקץ לנישואיהם המפתיעים.

הפרשה נשמרת בסודי מודות. אנשי נטורי-קרתא אינם מונוניים בפירסומה, אך הם מתקרבים ל השגת מטרתם: הפרדה בין הרב לבין הגיורת.

★ ★ ★

תקופה הראשונה שלאחר התחונה, התגוררו השניים בבני-ברק, הצרפתייה לשעבר, בת ה-49, והרב הישיש בן ה-74, החליטו לחזור לעיר הקודש, ירושלים.

הם נכנסו לגור בלב ליבה של השכונה ה- חרדית, שאותה הנהיג עמרם בלוי לפני נישואיו. אך עד מהרה הפך הדבר להיות בלתי ניסבל: חסידיו לשעבר מילרו את חיהם והם נאלצו לעבור לשכונת אבן-יהושע בה זכו לקצת מגוחה.

לפני כחודש חזרו בלוי העקשן ורעייתו אל בתי אונגרים, שבמרכז מאה-שערים.

כאשר התעוררו השניים בבוקר הראשון של שהותם בביתם החדש, יצאה הגיורת החוצה, וקריאת בהלה פרצה מפיה: לפני הדלת היו מונחים 13 פחי אשפה מפיצי סירחון, מתנת השכונה לחנוכת הדירה.

הימים שבאו לאחר מכן לא היו נעימים יותר. ילדי השכונה מגודלי הפיאות צעקו ושרו מתחת לחלונות שירי גנאי, שחברו במיוחד עבור הגיורת המשכילה.

כאשר יצאה רות בן-דוד אל המכולת, השתרכו אחריה הילדים בשורה ארוכה, כש הם צוחקים ברע: "גוי גוי — ימח שמוי." בשבת האחרונה הלכה הגיורת אל התנור השכונתי כדי להוציא משם את מאכל ה- קוגל לשבת. בורכה חזרה עם האוכל, החלו אבנים להתעופף ולפגוע בה. היו אלה שוב אנשי השכונה, שנישואיו של מנהיגם ל- גויה-לשעבר, לא מצא חן בעיניהם. האשה השליכה בבהלה את הקוגל מידה, ונימלטה כל עוד נפשה בה אל ביתה.

הסאה הוגדשה לאט לאט. לשיא המתח הגיעו החיכוכים כאשר נפגשו הרב עמרם בלוי ושכנו איזק בנדט. בין השניים התפתח ריב שפתיים שהפך עד מהרה לתיגרת ידיים. היה זה עקב צעקתו של איזק: "למה התי- חתנת עם גויה?"

כאן החליטה רות בן-דוד לשים קץ למצב האומלל. היא הכריזה באוזניו של בעלה הישיש: "תחי-"

הגדה המערבית של הירדן. "אינני חושב שיהיה זה נכון מצדיק, אמר, לפרט תוכי גיות צבאיות העשויות עדיין להיות אי-פעם אקטואליות." בראיון עיתונאי אחר ניתנה רשות היבור לח"כ רפ"י יוסף אלמוג, שנישאר עדיין איתן בדעתו, כי בן-גוריון הוא האיש המתאים לכהן כראש-ממשלה. והגיי מוק שלו: "הוא עדיין צעיר יותר מצעירים אחרים." באותה הזדמנות נזכר הח"כ מחיפה בבדיחות שסיפרו עליו בזמנו, כשניתמנה לשר. "אני כלל לא נפגעת מכה", הסביר, "אבל אלה שניסו ליצור בדיחות זדוניות סביבי, סובלים עתה בעצמם מנשק זה — הם הפכו לבדיחה אחת גדולה."

טבור

המדינה

בישיבת מועצת עיריית באר-שבע התלוננו כמה חברים כי משרדי הממשלה מוניחים את העיר בגלל שהיא נמצאת בדרום ה- רחוק. העיר על כך ראש העיר אליהו נאורי: "באר-שבע נמצאת בדיוק בסבור

אנריקו מאסיאם ואשתו בדיונגוף בין מסוט לחטוט

המדינה, ואני לא אתן לאיש להעלות אותה למעלה או להוריד אותה למטה — אפילו בעשרה סנטימטרים." השבוע הודמנה ה- עיתונאית סילבי קשת לרחוב הירקון, פגשה שם, ליד מרכז רפ"י, את דובר ה- מפלגה פיינחס "סנייה" יורמן. עוד הם עומדים ומדברים, זינק ממכוניתו מנהיג ה- מפלגה דויד בן-גוריון. "תכירי בבקשה", אמר יורמן לביגי, "זהו סילבי קשת. אתה קורא אותה?" בן-גוריון לחץ את ידה ואמר: "בוודאי, בוודאי, ואיך אפשר לא לקרוא אותה?" אגב: בן-גוריון גילה השבוע את גירסתו התמימה על פרישתו מן הממשלה, למראיית גאללה כהן. "הנוער שלנו הוא נפלא", אמר, "אבל הוא לא יודע די ההיסטוריה היהודית, וגם ההיסטוריה של ה- קמת המדינה. זוהי הסיבה שבגללה התפטרתי מהממשלה — רציתי להקדיש את חיי לכתיבת ההיסטוריה הזאת."

"לא כמו

תייר"

איוה עלבון. הזמרת האופנאית האורחת סילבי ורטון, שהגיעה לארץ ערב חגיגות העצמאות, הביעה את רצונה לחזות במיצע הצבאי בירושלים. אך קרה אסון. היא הצת עוררה ביום המיצע רק בעשר, במלון ב- קיסריה, ואיחרה. אבל בזה עוד לא הסתיים העניין. ראש העיר, מדי קולק, הכין עבור

שאולי, היו להקת הצלליות ולהקת הכר- שים הקטנים (גובה ממוצע פתות מ-1.45 מ') הקרויים להקת הסרפס (שישה אחים ו- אחיות). הצלליות העבירו את זמנם בדיס- קוסט בהרצת תורת הריקוד המודרני ב- בנות ישראל. • היחיד מבין אורחי העצמי- אות שכן חזה במיצע דווקא לא ממחר לעזוב את ישראל הוא זמר שירי העם פייט פייגר. הוא מתכונן לחיות תקופה מסוימת בקיבוץ, ולהכיר את הארץ בצורה יסודית, "לא כמו תייר".

פסוקי

השבוע

• הגולה הצרפתי ז'אק סוסטר: "גמאל עבד-אל-נאצר הוא פירחת חסר-כצפון, דיקטטור במלוא מובן המילה, היטלר במה- דורת כיס, שיוביל את ארצו ואת האזור לקטסטרופה." • "ג'יש אל-ערב", ביסאון הצבא הסורי, במאמר אנטי-דתי שגרם להפגנות ול- שביתות: "האומה הערבית ביקשה ישועה באלוהים, באיסלם, בנצרות, בפאולוניזם וב- קפיטליזם — ערכים שהפכו את האדם ה- ערבי לתבוסתי ונכנע לגורלו."

לא עלה לירושלים, ויום לאחר מכן עזב את הארץ במטוס. יחד איתו עזבה גם אשתו, סוזי, וזמרת אחרת, היווניה ננה מרשי- קורי. • אורחי עצמאות אחרים, שבילו את מרבית לילותיהם בדיסקוסק של מנדר

הקת הגמדים, "הסרפס" בדיסקוסק גובה ממוצע 1.45 מ'